RESEARCH ARTICLE

DOI: 10.34256/irjt2114

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL
சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

அகம் புறம் பாகுபாடு

த. விஜயலட்சுமி [அ, *]

[அ] தமிழ்த்துறை, கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம்-695034, கேரளா, இந்தியா.

Concept of Agaththinai and Puraththinai

T. Vijayalakshmi [a, *]

[a] Department of Tamil, University of Kerala, Thiruvananthapuram-695034, Kerala, India

* Corresponding Author: drvijisyam@gmail.com

Received : 16-03-2020
Accepted : 04-10-2020

ABSTRACT

Though the concept of Agaththinai and puraththinai has prevailed since Tholkappiyam period, the definition and the differences of these thinai were understood only on the light of commentators. Basic elements of Agaththinai are Muthal Porul, Karupporul and Uripporul. The relation between Uripporul and concerned thinai has been elaborately discussed in the article. It also deals with the logical interpretation of Puraththinai and its subdivisions. Different perspectives such as Marxian perspective on Thinai and it's objections has also been noted. Extension of concept of Thinai to modern period has also been mentioned in the article.

Keywords: Agaththinai, Puraththinai, Karupporul, Muthal Porul, Thinai

ஆசிரியர் குறிப்பு

முனைவர் த. விஜயலட்சுமி, தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிலும் முதுகலைப்பட்டம் பெற்றவர். இரவாளர், இருளர் பழங்குடிகளின் வாழ்வியல், மருத்துவம் குறித்த ஆய்வுகளில் முன்முனைவர், முனைவர் பட்டங்களைப் பெற்றவர். சட்டக்கல்வியில் பட்டம் பெற்று சட்ட மொழி பெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றியவர். தற்போது கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். பழங்குடிகள் சார்ந்த ஆய்வுகளில் இரண்டு நூல்களும், ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பும் வெளிவந்துள்ளன. பெண்ணியத்தில் ஈடுபாடு உடைய இவர் 'கைக்குள் ஒரு கனல்', 'பால்(ழ்) முரண்' ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளையும், 'பெண்ணியத்தின் புதிய போக்குகள்' என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலையும் எழுதியுள்ளார். புத்திலக்கிய கோட்பாட்டு ஆய்வுகளில் ஆர்வமுள்ள இவர் அது சார்ந்த பல கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வருகிறார். தமிழ் மரபிலிருந்து கோட்பாட்டாக்க நெறிமுறையைப் புத்திலக்கியத்திற்கு பொருத்தும் முயற்சியில் தமிழுக்கே உரிய கோட்பாட்டை உருவாக்கி 'தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாடு' என்ற புத்தகத்தை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். பெண்ணியத்தை முறையாக ஆய்வு செய்வதற்கான ஒரு அணுகுமுறைக் கருவியை உருவாக்கி அதை 'பெண் பெண்ணியம் பெண்நிலை' என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். மலையாள மொழியிலிருந்து 'லைம்லைட்'என்ற நாவலையும் தமிழிலிருந்து 'ஒடியன்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பை மலையாளத்திலும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

முன்னுரை

அகம், புறம் என்னும் பாகுபாட்டை நாம் தொல்காப்பியம் வழி அறிந்து கொள்கிறோம் எனினும் அகம் என்றால் என்ன? புறம் என்றால் என்ன என்பதற்கான விளக்கங்களைத் தொல்காப்பியத்தில் காண இயலாது. அதுபோலவே அகத்திணை, புறத்திணை குறித்தும் தொல்காப்பிய இயல்கள் வழியாக மட்டுமே உணர்ந்து கொள்ள இயலும். இது குறித்து உரையாசிரியர்கள் பல விளக்கங்களை அளித்துள்ளனர். அகம் புறம் குறித்த மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சுட்டி அவற்றின் சாத்தியக்கூறுகள் இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

உரையாசிரியர்களின் விளக்கங்கள்

“அகம், புறம் என்பன காரணப்பெயர். அகப் பொருளாவது நுகர்ச்சியாகலான் அதனான் ஆன பயன் தானே அறிதலின் அகம் என்றார். “புறப் பொருளாவது மறஞ் செய்தலும் அறஞ் செய்தலும் ஆகலான் அவற்றான் ஆன பயன் பிறர்க்குப் புலனாதலின் புறம் என்றார்” (**Madhayan, 2009**) என்று இளம்பூரணர் விளக்குகிறார். அதாவது தானே அறிதல் பிறர் அறிதல் என்ற அடிப்படையில் அகம் புறம் வேறுபடுவதாகக் கூறுகிறார்.

இதை மேலும் விளக்கும் வகையில் “ஒத்த அன்பான ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக்கூட்டத்தின் பின் அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்புறுவதோர் பொருளாதலின் அதனை அகம் என்றார். எனவே அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்தினை அகம் என்றது ஆகுபெயர். இதனை ஒழிந்தன ஒத்த அன்புடையார் தாமேயன்றி எல்லார்க்குந் துய்த்துணரப்படுதலானும் இவை இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக் கூறப்படுதலானும் அவை புறம் எனவே படும். இன்பமேயன்றித் துன்பமும் அகத்தே நிகழுமாலெனின் அதுவுங் காமங் கண்ணிற்றேல இன்பத்துள்ளடங்கும். ஒழிந்ததுன்பம் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை மறைக்கப்படாமையிற் புறத்திணைப்பாலதாம் (**Ammankili Murugadoss, 2006**) என்று நச்சினார்க்கினியர் விளக்குகிறார்.

தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதியிலும் இதே விளக்கங்களை ஒட்டி “புறத்தார்க்கு இத்தன்மைத்தென்று வெளிப்படையாகக் கூற இயலாது மனத்தாலேயே நுகர்ந்து இன்புறுவதாகிய காம இன்பம் பற்றிய செய்திகள் அகத்திணை எனவும் அக ஒழுக்கத்திற்குத் துணையாய் அதன் மறுதலையாகப் புறத்தே நிகழும் ஒழுக்கலாறு பற்றிய இலக்கணங்களைக் கூறலின் புறத்திணை” (**Gopaliyar, 2005**). என்றும் விளக்கம் தருகிறது. இவ்விளக்கங்கள் அனைத்தும் அகம் என்பது மனம் சார்ந்தது என்றும், வெளிப்படையானது புறம் என்றும் கூறுகின்றன.

இவற்றிலிருந்து சற்றுமாறுபட்டு அகம் என்னும் சொல்லுக்கு இயல்பான பொருள் வீடு என்பது “அகம் புகல் மரபின வாயில்கள்” என்பது தொல்காப்பியம். வீடு அல்லது குடும்பம் ஆகும் காதலே அகத்திணை நுதலுவது. அகத்திணை மாந்தரெல்லாம் ஒருவீட்டுறுப்பினர்களே. ஆதலின் அகம் என்னும் சொல் வீடு என்பதனையே முதலாவதாகக் குறிக்கும். “உள்ளம் என்னும் பொருளும் அகம் என்னும் சொல்லுக்கு இயல்பாக இருத்தலின் அகம் என்று

இலக்கியக் குறியீடுவைத்தனர்" (Subha Manikkanar, 2009) இதில் மனம் உள்ளம் என்பதைக் கடந்து வீடு, சுற்றம், குடும்பம் என்ற நிலையில் அகம் பார்க்கப்படுகிறது. இதை ஒட்டி சிவத்தம்பியும் "உள் குடியிருப்புக்குள் உள்ள வாழ்க்கைமுறை கல்யாணம் எல்லாம் வரும் ஆனால் புறம் என்பதில் Civil and military existence பற்றிய விடயங்கள் வரும்" (Sivathamby, K., 2009) என்று மனம், வீடு, சுற்றம் என்பதையும் கடந்து உள் குடியிருப்புக்கள் அவர்களின் திருமணவாழ்க்கை முறை என்னுமளவிற்கு விரித்துச் செல்கின்றனர்.

அகத்திணை

திணையை அகத்திணை, புறத்திணை என இரண்டாகப் பிரித்துத் தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார். இவை வாழ்க்கைக்கான இலக்கணம் என்று பலஅறிஞர்கள் கருதிவந்தனர். பிற்காலத்தில் இத்திணைமரபுகள் கவிதையாக்க மரபுகள் என்று கண்டுணரப்பட்டன. கவிதை உருவாக்க வேளையில் கைக்கொள்ள வேண்டிய மரபுகளைச் சுட்டுவதாக இத்திணை விதிகள் வகுக்கப்பட்டன. கைக்கிளை முதலாகக் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை இறுவாக அகத்திணை ஏழு என்று தொல்காப்பியர் சுட்டுகிறார். அதில் அகத்திணைக் கவிதை எழுதுவதற்கான மரபுகள் என்று சிலவற்றைத் தொல்காப்பியர் கூறிச் செல்கிறார். அதில் முக்கியமானது முதல்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்பனவாம்.

"*முதல் எனப்படுவது நிலம் பொழுது இரண்டின்*
இயல்பு எனமொழிப இயல்பு உணர்ந்தோரே" (*தொல்*:950);

உலகின் எந்த நிகழ்வுமே நிலமும் பொழுதும் இல்லாமல் நிகழாது. எனவேதான் அதை குறிஞ்சி என்றும், காடுசார்ந்த பகுதிகளை முல்லை என்றும், வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதிகளை மருதம் என்றும், கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதிகளை நெய்தல் என்றும் நடுவண் திணையான பாலைத் திணைக்குத் தனியான நிலம் இல்லை என்றும் வகுத்துச் சென்றார். பாலை போலவே அகத்திணை ஏழினுள் கூறப்பட்டுள்ள கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் நிலம் குறிப்பிடப் படுவதில்லை.

பொழுதைச் சிறுபொழுது, பெரும்பொழுது என்று இரண்டாகப் பகுத்துள்ளனர். இரண்டு மாதங்கள் கொண்ட ஆறு பெரும் பொழுதுகள் (கார்காலம், கூதிர்காலம், முன்பனிக் காலம், பின்பனிக் காலம் இளவேனிற்காலம், முதுவேனிற்காலம்) நான்கு மணிநேரம் கொண்ட நான்கு சிறுபொழுதுகள் (வைகறை, விடியல், நண்பகல், ஏற்பாடு, மாலை, யாமம்) எனப் பிரித்துள்ளனர். ஐந்திணைக்கும் உரிய பெரும் பொழுதுகளையும் சிறுபொழுதுகளையும் விளக்கமாக வகுத்துள்ளனர்.

இடமும் காலமுமான முதற்பொருளில் தோன்றும் பொருட்களைக் கருப்பொருள்கள் என்றனர்.

"*தெய்வம் உணாவே மா மரம் புளபறை*
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகை
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப" (*தொல்*:964);

அகப்பாடல்கள் பாட இக்கருப் பொருட்கள் இன்றியமையாதனவாக இருக்கின்றமை புலனாகும்.

உரிப்பொருள் என்பது ஐவகைத்திணை மக்களுக்கும் (கைக்கிளை, பெருந்திணை ஒழிந்த) உரிய ஒழுக்கத்தைக் குறிக்கும்.

"புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்

ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் ன்றிவை

தேடுங்காலை திணைக்குரிப் பொருளே" (தொல்:960)

குறிஞ்சி-புணர்தல், முல்லை-இருத்தல், நெய்தல்-இரங்கல், மருதம்-ஊடல், பாலை-பிரிதல் என்பன உரிப்பொருளாகக் கூறப்பட்டன.

"மலைக்குப் புணர்ச்சியையும், பாலைக்குப் பிரிவையும், காட்டுக்கு இருத்தலையும், கடற்கரைக்கு இரங்கலையும் பண்டையோர் கொண்டதற்குத் தொல்காப்பிய நூலிலாவது அதன் உரையிலாவது ஏற்புடைய காரணம் காண்டல் அரிதாம் என்ற மு.இராகவய்யங்காரின் கூற்றை மொத்தத்தில் நாம் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளமுடியும்" (**Sivathamby, K., 2009**) என்று பல அறிஞர்கள் நிலத்திற்கும் உரிப்பொருளுக்குமான தர்க்க முறையிலான காரணமின்மையைச் சுட்டுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு நிலத்தினுடைய உச்சகட்ட (**Peak Hours**) நேரமான, அதாவது அந்நிலத்தின் தனித்தன்மை மிகுந்து வெளிப்படும் காலத்தையும் நேரத்தையுமே நிலங்களுக்குரிய பெரும் பொழுதாகவும் சிறுபொழுதாகவும் வரையறை செய்துள்ளமை சிந்திக்கின் புலனாகும். ஓவ்வொரு திணைக்கும் கூறப்பட்ட உரிப்பொருள் என்பது அந்தத்திணையில் அந்தந்தச் சிறுபொழுது நேரத்தில் நடக்கும் ஒழுக்கம் என்று புரிந்துகொண்டால் மேலே கூறப்பட்ட குழப்பத்திற்குத் தெளிவு பிறக்கும்.

விளக்கமாகக் கூறுவதெனில் கூதிர்காலத்தில் நடுஜாமவேளையில் குறிஞ்சி நிலத்தில் தலைவனுக்கும் தலைவிக்குமான ஒழுக்கம் புணர்தலாக இருக்கவே வாய்ப்புள்ளது. அது போலவே கார்காலத்தில் கன்று காலிகளை மேய்க்கச் சென்ற தலைவனை மாலைப் பொழுதில் தலைவி காத்து இருத்தலை முல்லைத் திணையின் உரிப்பொருளாக வைத்தனர் எனலாம்.

இரவு முழுவதும் பரத்தையின் வீட்டில் இருந்து இன்பம் துய்த்து விட்டு வைகறைப் பொழுதில் ஊரார் அறியாமல் இருக்க வீட்டிற்கு வரும் தலைவன் பால் தலைவி ஊடல் கொள்வது இயல்பேயாம். எனவே தான் மருதத்திற்கு ஊடலை உரிப்பொருளாக்கினர். கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் சென்ற தலைவன் ஏற்பாடு வேளையில் திரும்பி உயிருடன் வரவேண்டுமே என்று இரங்கி இருத்தலை அந்நிலத்திற்கான உரிப் பொருளாக்கியுள்ளனர். எனவே திணைக்கு வகுக்கப்பட்ட உரிப்பொருளும் தருக்க முறையிலேயே உள்ளது என்பதைத் தெளியலாம்.

அடுத்து அகத்திணையின் முக்கியமான கூறு

"*மக்கள் நுதலிய அகனைந்திணையும்*

சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொளப் பெறாஅர்" (*தொல்*:1000)

என்பதாம். அகத்திணைப் பாடல்கள் யாக்கும் போது தலைவன், தலைவி, தோழி என்பன போன்ற பொதுப் பெயரிலேயே கூற வேண்டும் என்பதாம்.

"வேம்பு தலையாத்த நோன்கா ழெஃகம்" என்ற குறிப்பு பாண்டிய மன்னனைக் குறிப்பதாக இருப்பதால் நெடுநல்வாடை அகப்பாடலாக இருப்பினும் அது புறத்தினுள்ளேயே

வைக்கப்படும் என்று கொள்ளப்பட்டமை இவ்வரையறைகளை எந்த அளவு ஊன்றிப் பின்பற்றியுள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

கூற்று

அகத்திணைப்பாடல்களின் மிகச்சிறப்பான ஒரு கூறு என்பது கூற்று வடிவில் அமைந்திருப்பதாகும். அகத்திணை மாந்தர்களான தலைவி, தலைவன், தோழி, பாங்கன், செவிலி, நற்றாய், கண்டோர், பரத்தை என இவர்கள் யாராவது ஒருவருடைய கூற்றாக மட்டுமே அகப்பாடல்கள் அமைவதைக் காணலாம். புறத்திணைப்பாடலுக்கு இவ்விதிமுறை இல்லை.

களவுக் கைக்கோள், கற்புக்கைக்கோள் என்ற இரு கைக்கோளின் அடிப்படையில் அதாவது திருமணத்திற்கு முந்தைய, திருமணத்திற்குப் பிந்தைய அகவாழ்வுச் செய்திகளைப் பாடும் மரபு வரையறுக்கப் பட்டது. அதுபோலவே கருப்பொருள்களை நிலைக்களனாகக் கொண்டு உள்ளுறை, இறைச்சி என்னும் உத்திகளை அமைத்து அகப்பாடல்கள் பாடப்பட்டன.

அகப்பாடல் பாடுவதற்கானயாப்பைக் குறித்து கூறும் போது

"*நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்*
பாடல் சான்ற புலனெறிவழக்கம்
கலியே பரிபாட்டாயிரு பாங்கினும்
உரியவாகு மென்மனார் புலவர்" (*தொல்*:999)

அதாவது கலிப்பாவிலும் பரிபாட்டிலுமே அகத்திணைப் பாடல்கள் யாக்கவேண்டும் என்பதாம்.

புறத்திணை

புறத்திணை என்பது அக ஒழுக்கத்திற்குத் துணையாய் அதன் மறுதலையாகப் புறத்தே நிகழும் ஒழுகலாறு பற்றிய இலக்கணங்களைக் கூறுவது. (**Gopaliyar, 2005**). இத்திணையும் அகத்திணை போல் ஏழு திணைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

"*அகத்திணை மருங்கினரில் தப உணர்ந்தோர்*
புறத்திணை இலக்கணந் திறம்பட கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
உட்குவரத் தோன்று மீரேழ் துறைத்தே" (*தொல்*:1002)

வெட்சித்திணை குறிஞ்சிக்கும், வஞ்சித்திணை முல்லைக்கும், உழிஞைத்திணை மருதத்திற்கும், வாகைத்திணை பாலைக்கும், தும்பைத்திணை நெய்தலுக்கும், பாடாண்திணை கைக்கிளைக்கும், காஞ்சித்திணை பெருந்திணைக்கும், புறனாக அமைவதாகத் தொல்காப் பியர் சுட்டிச் செல்கிறார். எவ்வாறு இத்திணைகள் ஒன்றுக்கொன்று புறனாயின என்ற விளக்கம் தொல்காப்பியத்தில் தரப்படவில்லை. உரையாசிரியர்கள் வலிந்து விளக்கம் கூறிச் செல்கின்றனர்.

புறத்திணைக்கு முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்று எதையும் குறிப்பிட்டுக் கூறவில்லை.

“*புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது*

அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே” (*தொல்*:1001)

என்று கூறுவதால் அகத்திணைபோல் அன்றி புறத்திணையில் இயற்பெயர் சுட்டலாம் என்பதாம்.

புறத்திணைப்பாடல்கள் கூற்று வடிவில் அமைவதில்லை மாறாகப் பாடல் பாடப்படும் சூழல், துறை என்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அகத்திணைக்குக் கொடுத்த அளவு முக்கியத்துவம் புறத்திணை இலக்கணத்திற்குக் கொடுக்கவில்லையோ என்று எண்ணுமளவில் புறத்திணை இலக்கணம் அமைந்துள்ளது.

அகம், புறம் குறித்த மாறுபட்ட கருத்துக்கள்

அகம், புறம் பாகுபாட்டை வியந்து உலகில் முதலாவதான சூழிட அழகியல் கோட்பாட்டை விளக்குகின்ற பொருளதிகாரத்திற்கு நான்கைந்து சிறப்பம்சங்களைக் கூட எடுத்துக் கூற வேண்டியுள்ளது. அகம், புறம் என்று பகுத்துக் கொள்வதன் மூலமாகப் பாடுபொருள் வெளியீட்டுக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் தனித்துவமான வகைமையாக்கம் இங்கு செய்யப்படுகின்றது. அரிஸ்டாட்டில் போன்றோரின் வகைமையாக்க முயற்சிகளோடு ஒப்பிடும் போது ஒருவேளை மிகவும் பகுத்தறிவு சார்ந்ததாக விளங்குகிறது தொல்காப்பியரின் பகுப்பு இரண்டு கவிதை இலக்கிய ரசனை காலதேச நிலைகளுடன் உறவுகொண்டு இருக்க வேண்டுமென்ற துணைக் கோட்பாடும் தனித்துவமானது’ (**Ayyappa Paniker, 2012**), என்று பாராட்டுபவர்களும் உண்டு. அதேபோல இதுவெறும் கற்பனை சார்ந்த புனைவுகள் மட்டுமே என்று கூறுவோரும் உளர். “அகத்திணை அடிப்படையில் அமைந்த ஐவகை நிலப்பாகுபாட்டை ஆய்வு செய்த பி.டி.சீனிவாச ஐயங்கார், கமில் ஜீவலபில் இதனிநாயகஅடிகள், மு.ரா. போன்றோர் இத்தகைய நிலப்பாகுபாடு புலவர்கள் கற்பனையில் முகிழ்த்ததன்று அவை சமூகப் படிமறுமலர்ச்சி நிலைகள் எனக் கருதுகின்றனர். இதற்கு மாறாகப் பேராசிரியர் நா.சுப்பிரமணியம் “சங்க கால அரசியல்” என்னும் நூலில் இது புலவரின் கற்பனையில் கருக்கொண்டது திணை வரிசையில் பாகுபாடுகள் அமையவில்லை என்று கருத்துகிறார். (**Sivathamby, K., 2017**) இதைப் போன்றே பேரா.வையாபுரிப்பிள்ளையும் இத்தகைய இலக்கணவிதிகள் புலனெறிவழக்கம் என்று கூறுகிறார் (மேலது:2017:IX).

திணை சார்ந்த ஐவகை நிலப்பாகுபாடு உண்மையில் அன்றைய சமூ கத்தில் நிலவியதா என்ற வினாவைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது எந்த ஒர பண்பாட்டுக் கூறும் எழுத்திலக்கியத்தில் மட்டும் ஒதுங்கி நின்று விடுவதில்லை. இங்குக் கூறப்படும் நிலப்பாகுபாடு திணை அமைப்பு போன்றவை தமிழர்களிடம் பழக்கத்தில் இருந்த மரபாக இருப்பின் அவற்றின் எச்சங்கள் வாய்மொழி மரபுகளிலும் காணக்கிடைக்க வேண்டும். வாய்மொழி இலக்கியங்களில் அப்படிப்பட்ட எந்தத் தரவுகளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

அகம், புறம் என்னும் பாகுபாடும் பேரா.வையாபுரிப்பிள்ளை கூறுவது போல கவிதையாக்க மரபாகப் புலனெறி வழக்கமாக இருக்கவே வாயப்புகள் அதிகம். தமிழில்

அமைந்த வாய்மொழிக் காதல் பாடல்களில் பெரும்பாலானவை இருவர் கூற்றுப் பாடல்களாக இருக்கக் காணலாம். இதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட தனிக் கூற்றுப்பாடல்களாக அகப்பாடல்கள் அமைந்திருப்பது ஒரு இயல்பின்மையைக் காட்டுகிறது. தொடர் கூற்று வடிவில் ஒரு அகப்பாடல் கூட அமையாமை சிந்தனைக்குரியது.

அகம், புறம் குறித்த மார்க்சியச் சிந்தனை

சங்க இலக்கியத்தையும், தொல்காப்பியத்தையும் இன்றைய கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் மறுவாசிப்புசெய்யும் ஒரு வழக்கம் இன்று ஆய்வுலகில் பரவலாக நடந்து வருகிறது. அவ்வகையில் மார்க்சிய சிந்தனையாளர்களின் கருத்தை முன்வைக்கும் முருகேசப்பாண்டியன் "அகம், புறம் என இரு எதிரிணைகள் மூலம் கட்டமைக்கப்பட்ட சங்க இலக்கியப் பிரதியானது ஏற்கனவே நிலவியதாய் வழிச் சமூக அமைப்பின் சிதைவினுக்குப் பின்னர் வடிவமைக்கப் பட்டுள்ளது (எனினும் தாய் வழிச் சமூக அமைப்பின் எச்சங்கள் சங்க இலக்கியத்தில் பதிவாகியுள்ளன) சக உயிரி என்ற நிலையில் பெண்ணை ஆணுக்கு எதிராக வைக்காமல் ஆணை மட்டும் முதன்மைப் படுத்தும் போக்கு உருவாக்கப்பட்டது. அகவாழ்வில் காதல் மூலம் பெண்ணை வெல்வதும் புற வாழ்வில் போர் மூலம் நிலத்தை வெல்வதும் ஆணின் இலக்கணமாகப் புனையப்பட்டன. நிலமும் பெண்ணும் ஆணின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டவை என்ற பொதுப்புத்தி சங்க இலக்கியத்தில் சூட்சுமமாகப் பொதிந்துள்ளது" (**Murugesapandian, 2011**) இக்கருத்தின் அடிப்படையில் பெண் ஒரு நுகர்பொருளாகக் கட்டமைக்கப் படுகிறாள் என்று புரிந்துகொள்ளலாம். மேம்போக்காகக் காணும் போது இது சரியானதாக "ஆண்" மையமாகச் செயல்படுவதாகத் தோன்றினும் அதில் சில பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன.

அகத்திணை சார்ந்து காதல் மூலம் ஒரு ஆண் பெண்ணை வெல்வதன் வழியாக அவன் காமம் நுகர்கிறான். அதில் பாதீடு இல்லை. இவ்வெற்றியின் பயனை அவன் மட்டும் நுகர்கிறான். போரின் மூலம் நாட்டை வெல்லுவதால் அடையும் வெற்றியின் பலனை அவ்வாண் அனுபவிக்கிறானா என்பது சிந்தனைக்குரியது. திணைசார்ந்த வெட்சிப் போர்களில் இது சாத்தியமெனினும் பேரரசுக்காலப் போர்களில் ஒரு போர் வீரனுக்குப் பாதீடோ நிலப்பகிர்வோ பொருள் பங்கீடோ நடப்பதில்லை. அவன் அரசன் தரும் சோற்றை உண்டு "களிறு எறிந்து பெயர்தல்" செய்யவேண்டும் இவ் வெற்றியின் ஒட்டுமொத்த பலனை அரசன் கொண்டு செல்கிறான். இங்கு தான்

"*நெல்லும் உயிர் அன்றே நீரும்*
ஊயிரன்றே மன்னன் உயிர்த்தே
மலர்தலை உலகம்" (*புறம்*:186)

மோசிகீரனாரின் வரிகளுக்குப் பொருள் புரிகிறது. எனவே இங்கு மையம் என்பது அரசனாக இருக்கிறான். ஆண்களும் பெண்களைப் போல விளிம்பு நிலையில் தான் நிறுத்தப் படுகிறார்கள். அச்சம், மடம், நாணம் பெண்களுக்கான வரையறை ஆகும்போது பெருமையும் உரனும் ஆணுக்கான வரையறை ஆகிறது. பெண்ணை நுகர்வது போர் வீரன் எனில் அவ்வீரனின் திறனை நுகர்வது அரசன் என்ற நிலை உள்ளதைக் காணமுடிகிறது. எனவே

ஆண் மையவாதம் இங்கு பொருந்தாமல் இருப்பதைக் காண்க. அரசனும் ஆண் தானே எனில் அது வர்க்க வேறுபாடுகளைச் சுட்டி நிற்பதாகக் காண வேண்டி வரும்.

சங்க இலக்கியங்களில் தொல்காப்பியத் திணைப் பாகுபாடு

மிகவும் பண்பட்டதாகக் கருதப்படும் திணைக்கோட்பாடுகள் சங்க இலக்கியத்தில் எவ்வாறு பயின்று வந்துள்ளன என்று பல அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்துள்ளனர். "எழுதிணையாகப் போற்றப்படும் அகப்பாடலுள் கைக்கிளை பெருந்திணைக்குரிய பாடல்கள் கலித்தொகையில் மட்டும் தான் காணப்படுகின்றன. மற்ற தொகை நூல்களுள் இல்லை. புறத்தொழுக்கம் பற்றிக் கூறும் அகப்பாடல்கள் ஏன் கைக்கிளை பெருந்திணையைப் போற்றவில்லை என்று சரளா ராஜகோபாலன் "சங்க இலக்கியம் அகம்" என்ற நூலில் கேட்பது சிந்தனைக் குரியதாகும் **(Sarala Rajagopalan, 1998).**

தொல்காப்பியப் புறத்திணையில் வெட்சிக்கு பதினான்கு துறைகள் கூறப்படினும் 'உண்டாட்டு' மட்டுமே புறநானூற்றில் பாடப்பட்டுள்ளது. அமைப்பியல் அடிப்படையில் சங்கப் பாடல்களை ஆய்வுசெய்த அ.ஆலிஸ் சங்கப் பாடல்களில் பேசப்படுகின்ற கருத்துக்கள் குறிப்பிட்ட சிலவே திரும்பத் திரும்பப் பேசப்படுவதைச் சுட்டிச் செல்கிறார். (அ.ஆலிஸ்:**1998:184)** இக் கூற்றுக்களில் இருந்து தொல்காப்பிய விதிகள் அனைத்தின் அடிபடையிலும் புலவர்கள் பாடல் யாக்கவில்லை. சிற்சிலவற்றை மிக அதிகமாகவும் சிலவற்றை விலக்கியும் கையாண்டுள்ளமை புலனாகிறது.

அகப்புறப் பாகுபாட்டின் மிகப்பெரிய சவால் என்பது திணைத்துறை வகுப்பதாகும். ஒவ்வொரு உரையாசிரியரும் தமக்குத் தோன்றியபடி அதைச் செய்துள்ளனர். குறிப்பாக அகப்பாடல்களில் புறத்திணை ஒவ்வொன்றின் கீழும் அவை இயலும் நிகழ்வுகளின் வரிசையைத் துறையென்று வகுத்து உரைக்கும் தொல்காப்பியர் அகத்திணையின் கீழ் இவ்வாறு துறைகளை வரையறுத்துக் காட்டவில்லை. இதன் காரணமாக ஒரேபாடலுக்கு பலப்பல துறைகளையும் திணையையும் வகுத்துக் கொண்டு இருக்கின்றனர்.

இதே போல் திணைமயக்கம் என்ற கருத்தும் பெரும் சிக்கலை ஏற்படுத்துவதாக இருப்பதைக் காணலாம்.

"திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இலவே
நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இன்றென மொழிப
புலன் நன்குணர்ந்த புலமையோரே" (தொல்:**957)**

திணைமயக்கம் குறித்து ஆய்வு செய்த அம்மன் கிளிமுருகதாஸ் அவர்கள் நிலன் மயங்காது என்று தொல்காப்பிய விதி இருப்பினும் சங்கப் பாடல்களில் நிலங்கள் மயங்கி வந்துள்ளதையும் உரிப்பொருள் மயங்காது என்று இருப்பினும் பாடல்களில் உரிப்பொருள் மயங்கி வந்துள்ளமையையும் ஆய்வு செய்து நிறுவியுள்ளார் **(Ammankili Murugadoss, 2006).** புறத்திணையிலும் இதே போன்றே சிக்கல்கள் இருப்பது கண்டுணரப்பட்டுள்ளன.

அகம் புறம் என்பது உத்தியா?

அகம் புறம் என்பதற்கான பல விளக்கங்களும் புரிதல்களும் பேசப்பட்டன அவற்றிலிருந்து மாறுபட்ட ஒரு கருத்து பேரா.கைலாசபதியினுடையதாகும். “அகப்பாடல்கள் அகத்துக்கு அப்பாலான நோக்கம் உள்ளவை புறநானூற்றுத் தலைவர்கள் பற்றியதுவே அகப்பாடல்கள்” (ந.கடிகாசலம்:1998:42) என்று அவர் கூறுவதை நாம் உதாசீனப்படுத்த முடியாது. புறப்பாடல்கள் பரிசில் வேண்டி அரசனை நோக்கிப் பாடப்பட்டவை தான் என்பது அகப்பாடல்களில் இலைமறைகாயாக வரும் புறப்பாடல் தலைவர்கள் குறித்த உவமை வழி புலனாகும்.

பிற்கால இலக்கண நூற்களில் மகடூஉ முன்னிலை என்ற ஒரு முறையில் இலக்கணம் கூறுவதைக் காணலாம் அதுபோல அகச் செய்திகளை யாத்து அதில் புறச் செய்திகளை நுழைத்துப் பாடும் முறை இருந்திருக்கிறது என்று துணியலாம். எனவே அகம் புறம் என்பது ஒரு உத்தியாகவும் உள்ளது என்று உணரமுடிகிறது.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை இறையனார் அகப்பொருள் போன்ற நூற்கள் திணைவிரிவாக்க முயற்சிகள் செய்தன எனினும் காப்பியங்களும் பக்தி இலக்கியமும் இவற்றை முற்றிலும் பின்பற்றின என்று கூற இயலாது. பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு 20-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் திணைக்கோட்டைக் குறிப்பாக அகத்திணைக் கோட்பாட்டை மீட்டெடுத்து புத்திலக்கியங்களில் பொருத்திப் பார்க்கும் முயற்சிகள் நடந்துவருகின்றன.

முடிவுரை

அகம் புறம் சார்ந்த பல்வேறு உரையாசிரியர்களின் கருத்துக்கள் தொகுக்கப்பட்டன. அகத்திணையின் இயல்புகளும் புறக் கூறுகளும் விளக்கப்பட்டன. அகம் புறம் குறித்த மாறுபட்ட கருத்துக்களைச் சுட்டி அவற்றின் சாத்தியக் கூறுகள் பேசப்பட்டது. அகப் புறத்திணை விதிகளைப் பின்பற்றுவதில் எழும் சிக்கல்களையும் சங்கப்பாடல்கள் சில திணைக் கூறுகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே அமைந்துள்ளமையும் சுட்டப்பட்டன. அகம் புறம் பாகுபாடு வாய்மொழி மரபிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டு நிற்பதன் பின்னணியில் இதன் செயற்கைத் தன்மை குறித்து பேசப்பட்டது. புறத்தலைவர்கள் முன்னிலையில் தான் அகப்பாடல்களும் பாடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தின் உண்மைத் தன்மை ஆராயப்பட்டது. திணை வீழ்ச்சிக்குப்பின் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள திணை விழிப்புணர்வும் இங்கு சுட்டப்பட்டுள்ளது.

References

Ammankili Murugadoss, (2006), Sangam Poetry - Tradition and Change, Kumaran Book House, Chennai, India.
Ayyappa Paniker, (2012), Context of Indian Literary Principles, Maatru Veliyetagam, Chennai, India.
Gopaliyar, T.V., (2005), Dictionary of Tamil Grammar (Agam)-1, Tamilman Pathipagam, Chennai, India.
Madhayan, P., (2009), Agathinai kotpadum Sanga Aga Kavithai Marabum, Paavai Printers, Chennai, India.
Murugesapandian, N., (2011), Maruvasipil Marabilakiyam Natrinai Pathippagam, Chennai, India.
Sarala Rajagopalan, (1998), Sangam literature (Agam), Chennai, India.

Sivathamby, K., (2009), Sangam Literary Poetry and Concept, International Institute of Tamil, Chennai, India.

Sivathamby, K., (2017), Towards an understanding of the history of the ancient Tamil community, International Institute of Tamil, Chennai, India.

Subha Manikkanar, V., (2009), Tamil Love, Sri Indhu Publication, Chennai, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License